

**Krisztinavárosi
Havas Boldogasszony
Plébániatemplom**

2011 a Család éve

Szombat esti gondolatok

33.
november 5.

A BOLDOGABB CSALÁDOKÉRT! (1. rész)

A Magyar Katolikus Püspöki Kar 1999-ben kiadott körlevele

Ezen a szombaton - és az ezt követő öt szombat este erről a körlevélről elmélkedünk. Először tekintsük át röviden a körlevél keletkezésének körülményeit:

Bíró László püspök atyát 1994-ben szentelték püspökké, és még abban az évben a MKPK-ban családreferens püspök megbízatást kapott. A korábbi családreferens Ács István egri segédpüspök volt, ő 1993-ban baleset következtében meghalt.

1998-ban polgári kormány kerül hatalomra, amelyben minden előbbinél hangsúlyozottabb szerep jut a családok helyzetének javítására. Erre új minisztérium is alakul Harrach Péter vezetésével, és komoly erőforrásokat csoportosítanak a családtámogatási rendszer átalakítására. Megnövekszik az egyházak, valamint a civil szervezetek szerepe és támogatása is ezen a területen.

Ez a környezet rendkívül kedvezett annak, hogy a katolikus egyházon belül is fölerősödjék a családok helyzetével foglalkozó szakterületi tevékenység. Ennek első állomása volt ez a körlevél, amely áttekinti a magyar családok helyzetét, életkörülményeit, összefoglalja a katolikus egyház tanítását a családról, házasságról, végül kitűzi azokat a legfontosabb tennivalókat, amelyeket az évezred fordulóján szükségesnek lát az egyház és a társadalom számára a családok érdekében.

A körlevél első 50 pontja a család helyzetét elemzi a mai magyar társadalomban. Ebből ma csak az első 30 pontot tekintjük át.

Ahogy olvassuk az elemzést, csupa negatívum, csupa szomorúság rajzolódik ki. Mintha a családok valami lassan süllyedő földrész lakói lennének, és a körlevélnek ez a része a süllyedés okait elemezné tudományos igényességgel és részletességgel. Alig találunk néhány reményteli mondatot, amiben még megkapaszkodhatnánk. Úgy gondolom, hogy a mozgást és a változást a körlevél nagyon jól feltérképezi, és nincsen olyan megállapítása, amivel ne lehetne egyetérteni. De hogy ez a sokféle változás mindenkit csak lefelé vinne, nekem ebben azért kétségeim vannak.

Ezért volt jó, és felüdítő dolog ebben az évben Bíró püspök úr szájából azt a kijelentést is hallani, hogy nem a család van válságban, hanem a társadalom. - Ezt a gondolatot én még tovább fűzném: Éppen a család az egyik olyan intézmény, ami ebben a valóban hihetetlenül gyorsuló változó világban át tudja menteni azokat az alapvető emberi értékeket, ami azért van bennünk, mert az Isten képmására teremtettünk.

Érdemes végigolvasni a helyzetelemzést azért, mert nem élhetünk ebben a változó világban strucc módjára. Látni kell és érzékelni kell azokat a hihetetlen sebességű változásokat, aminek mindannyian részesei vagyunk. Hiszen a régi megszokott struktúrák helyett mindenféle mások jönnek elő, mint árvíz idején a hordalék. Ez az áradat a család és a házasság körül is hömpölyög, de ne hagyjuk figyelmen kívül azokat a dolgokat, amik közben tisztulóban vannak! Változás még rengeteg van hátra, hiszen a múlt században majdnem teljesen feléltük már a jövőnket, de még a régi járműveinkkel közlekedünk. A jövőben pedig nem lehet majd ugyanúgy élni, mint eddig lehetett. Mások kezdenek lenni majd az értékek, de úgy tűnik, hogy a család, a házasság ezek között hangsúlyosabbá válik, és az értéke mintha felragyogni látszana. A körlevél 24. pontja ezt így írja le: „*A mai társadalomban éppen a család tud leginkább emberi és érzelmi menedéket biztosítani az élet egyéb területein átélt nehézségekkel és kudarcokkal szemben.*”

Ne féljete! Ezt a mondatot hányszor és hányszor elismételte a feltámadott Krisztus, amikor az embereknek megjelent. És ugyanez a mondat hangzott el a távozó II. János Pál pápa szájából is, aki a családok pápája volt.

A kérdés mindenkinek adva van: Úszni szeretnél Te is az árral, vagy inkább lemosatni magadat vele, hogy menedéket adhass másoknak?

Árral együtt hömpölyögni és menedéket is adni egyszerre sajnos nem lehet.